

7. Щиборщ К.В. Оценка инвестиционной привлекательности предприятий / К.В. Щиборщ // Банковские технологии. – 2000. – № 4. – С. 18-26.

ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

*Бурковська А. В., к. е. н, доцент,
Бурковська А. І., аспірант*

Миколаївський національний аграрний університет

Продовольча безпека країни є запорукою соціальної стабільності і сталого розвитку в ринкових умовах. Сучасні вчені розглядають проблему забезпечення продовольчої безпеки з чотирьох аспектів: економічної доступності продуктів харчування, їх фізичної наявності та інфраструктури для зберігання та транспортування; безпечності харчових продуктів та безпечності впливу сільськогосподарської діяльності на оточуюче середовище.

На думку Щербина С. В., основною проблемою для населення України є не фізична відсутність продуктів харчування, а обмежені економічні можливості їх придбання. Звідси постає проблема забезпечення населення країни достатніми обсягами продуктів харчування для забезпечення активного та здорового життя. Так, біологічна збалансованість, фізична й економічна доступність продуктів харчування є важливими чинниками для забезпечення родинної та персональної продовольчої безпеки населення, для окремих громадян країни, домогосподарств, регіонів та суспільства в цілому [1].

Подолання голоду та забезпечення продовольчої безпеки обрано однією з Глобальних цілей, затверджених на саміті ООН з питань сталого розвитку, що стали основою для затвердження національної системи Цілей Сталого Розвитку в Україні. Так, за період до 2030 року планується:

- підвищити рівень інвестиційної привабливості аграрного сектору (для чого передбачається завершення процесу створення цивілізованого ринку земель сільськогосподарського призначення);
- стимулювати створення малих господарств (площею до 50 га), зокрема сімейних ферм, через удосконалення правової бази та забезпечення сприятливих економічно-організаційних та соціальних умов їх діяльності;

- технічно модернізувати сільськогосподарське виробництво та харчову промисловість, підвищити їх енергоефективність та реалізувати потенціал енергозбереження;
- сприяти нарощуванню експорту продовольства з високою доданою вартістю, зокрема шляхом завершення адаптації українського законодавства до вимог ЄС у сфері сільського господарства, забезпечити всеохоплююче впровадження на потужностях харчової та переробної галузей постійно діючих процедур, заснованих на принципах системи НАССР;
- створити чіткий механізм регулювання ринку органічної продукції і сировини, а також належної системи її сертифікації;
- забезпечити стабільність, прогнозованість та прозорість системи державної підтримки аграрного сектору шляхом запровадження середньострокового бюджетного планування та виділення на підтримку сільгоспвиробництва не менше одного відсотка від обсягу валового випуску продукції сільського господарства;
- спрямовувати державні кошти на пріоритетне фінансування інноваційно-інвестиційних проектів та стимулювання розвитку малого підприємництва;
- розробити й упровадити систему адресної допомоги на продовольство для найбільш уразливих категорій населення;
- обмежити надмірну волатильність цін на продукти харчування та забезпечити належне функціонування ринків продовольства, зокрема шляхом: зниження ринкових ризиків для сільгоспвиробників через урізноманітнення ринкових інструментів (страхування, гарантійні фонди, форвардна торгівля, торгівля деривативами, електронна торгівля тощо) [2].

Отже, зважена державна політика підтримки сільськогосподарських виробників, стимулювання модернізації та підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва має сприяти покращенню рівня продовольчої безпеки в Україні.

Література.

1. Аналітичне дослідження стану продовольчої безпеки в Україні у контексті запровадження адресної допомоги у продуктах харчування для малозабезпеченого населення. [Електронний ресурс].

– Режим доступу: http://www.auu.org.ua/media/publications/743/files/PolicyResearch_2018_12_17_10_21_51_429866.pdf [Дата звернення: 10.11.2019 р.]

2. Цілі Сталого Розвитку: Україна. Національна доповідь 2017. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://un.org.ua/images/SDGs_NationalReportUA_Web_1.pdf [Дата звернення: 10.11.2019 р.]

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Буря Г. А., студент

*Науковий керівник: Задніпровський О. Г., к. е. н., доцент
Київський національний торговельно-економічний університет*

Сучасні інформаційні технології в бухгалтерському обліку поступово змінили звичну структуру управління підприємством. Засоби обчислювальної техніки суттєво підвищують якість обробки облікової та аналітичної інформації. Робота кваліфікованого облікового працівника стає більш спрямованою на вдосконалення організації облікової роботи. Але в процесі організації бухгалтерського обліку на підприємстві часто виникає проблема про доцільність впровадження інформаційних систем. Адже не всі облікові працівники мають відповідне уявлення стосовно можливостей результативного використання інформаційних систем і технологій. Тому дослідження даної проблеми є актуальним.

Значний внесок у вирішення теоретичних і методологічних питань формування та розвитку інформаційних систем і технологій в обліку зробили такі видатні вчені: В.В.Дергачова [1], М. Т. Барановський, І. О. Белебега, Ф. Ф. Бутинець, Р. М. Захарченко, С. В. Івахненко, Т. Г. Кірюшатова, М. М. Коцупатрий, М. Ф. Огійчук, В. Є. Ходаков та інші. В сучасних умовах стрімкого розвитку комп'ютеризації облікового процесу, наукові теоретичні та практичні розробки цієї проблеми є досить актуальними.

Метою нашого дослідження є теоретичне обґрунтування застосування інформаційних технологій в обліковому процесі на підприємствах, а також узагальнення властивостей та привілеїв їх використання. Адже сучасний ринок програмного забезпечення насичений різними видами спеціалізованих та універсальних програм, що складаються з декількох окремих модулів і які дозволяють обробляти, як правило, всю облікову інформацію в